

בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ
("החברה")

20 יולי, 2022

לכבוד
רשות ניירות ערך
הבורסה לניירות ערך בתל-אביב בע"מ

א.ג.נ.,

הנדון: דיווח מיידי משלים - קביעת תעריף מרבי לשירות גישה לתשתית פסיבית (שירות גישה לקנה)
ושירות סיב אפל באזורי התמרוץ - החלטה

בהמשך לדיווח המיידי של החברה מיום 22.2.2022 (מס' אסמכתא 2022-01-018096) ולתיאור בסעיף 2.16.1.8 לפרק תיאור עסקי התאגיד בדוח התקופתי של החברה לשנת 2021, בדבר קביעת תעריף מרבי לשירות גישה לתשתית פסיבית (שירות גישה לקנה) ושירות סיב אפל, ניתן בזאת דיווח מיידי משלים כי ביום 19.7.2022 התקבלה בידי החברה החלטת שר התקשורת, אליה צורפו תקנות חתומות והמלצת אגף כלכלה במשרד התקשורת בדבר קביעת תעריף מופחת בעד שימוש בתשתית הפסיבית של החברה באזורי התמרוץ והתשתית באזורי המעבר לאזורי תמרוץ¹.

בהתאם להחלטה, קבע השר בתקנות את התשלומים המירביים באזורי התמרוץ ובאזורי המעבר לאזורי התמרוץ, כדלקמן:

- עבור שירות גישה לתשתית פסיבית - 105 ש"ח לק"מ לחודש (לעומת תעריף של 409 ש"ח)
- עבור שירות סיב אפל - 193 ש"ח לק"מ לחודש (לעומת תעריף של 501 ש"ח)

בהתייחס לתשלומים בעד השירותים באזורי המעבר לאזורי התמרוץ, התשלומים בעדם יכנסו לתוקף לאחר קביעת אסדרה לעניין זיהוי השימוש באזורים אלו.

על פי המצוין בהחלטה במסגרת תהליך תמחור חדש לכלל התעריפים הסיטונאיים שמתוכנן לשנת 2022, תיבחן בין היתר גם קביעת התעריפים המפוקחים לעיל.

להערכת החברה ההשפעה הכספית הישירה כתוצאה מקביעת התעריפים המופחתים לא צפויה להיות מהותית. החברה ממשיכה לבחון את ההחלטה והמסמכים הנלווים לה והשלכותיהם.

מצ"ב לדיווח זה מסמכי ההחלטה ונוסח התקנות.

בכבוד רב,

"בזק" החברה הישראלית לתקשורת בע"מ

¹ המונח "אזור מעבר לאזור תמרוץ" מחליף את המונח "אזור שימוש" שבשימוע.

כ' תמוז תשפ"ב

19 ביולי 2022

לכבוד
רשימת תפוצה

הנדון: קביעת תעריף מרבי לשירות גישה לתשתית פסיבית (שירות גישה לקנה) ושירות סיב אפל באזורי התמרוץ – החלטה

סימוכין: 1. שימוע – קביעת תעריף מרבי לשירות גישה לתשתית פסיבית (שירות גישה לקנה) ושירות סיב אפל באזורי התמרוץ – שימוע מיום 21 בפברואר 2022¹
2. המלצת סמנכ"ל בכיר ומנהל מינהל כלכלה במשרד התקשורת מיום 4 ביולי 2022

1. ביום 20 ביולי 2020 אימץ שר התקשורת, במספר שינויים, המלצות צוות בין-משרדי משותף למשרד התקשורת, משרד האוצר ורשות התחרות לבחינת מדיניות פרישת תשתיות תקשורת אולטרה רחבות-פס נייחות במדינת ישראל. מתוך הבנה של היעדר היתכנות כלכלית לריבוי תשתיות מתקדמות באזורים מסוימים בארץ, גיבש הצוות הבין-משרדי מתווה אסדרה כולל המבטיח כי בכל אזור בארץ יהיה לפחות בעל רישיון אחד המחויב בפרישת רשת מתקדמת באותו אזור ("המתווה"). מתווה זה מבטיח נגישות לתשתית נייחת מתקדמת אחת לפחות לכל משק בית בישראל, לצד תחרות על מחיר ומגוון שירותים על בסיס אותה תשתית.

2. ביום 13 בספטמבר 2020 התקבלה החלטת הממשלה מספר 371 ("החלטת הממשלה") בנושא קידום פרישה כלל ארצית של תשתיות תקשורת מתקדמות בישראל. החלטת הממשלה מאמצת מתווה כולל לפרישת תשתיות תקשורת מתקדמות שבמסגרתו תחול חובה על בזק, החברה הישראלית לתקשורת ("בזק") לפרוש רשת מתקדמת באזורים מסוימים בהתאם לבחירה שלה, ובאזורים אחרים תתבצע פרישה על ידי בעלי רישיונות אחרים שיסתייעו בכספים שיוקצו מתוך קופת תמרוץ ייעודית לצורך זה ("מכרזי התמרוץ", "אזורי התמרוץ").² הקצאת הכספים כאמור תהיה באמצעות מכרזים שתנהל ועדת מכרזים בין-משרדית ("ועדת המכרזים"). בסעיף 9 להחלטת הממשלה נקבע כי שר התקשורת ושר האוצר יונחו לקבוע תעריף מופחת עבור גישה אל מתקני הבזק של בזק ("תשתית פסיבית", "התעריף המופחת") הפרושים באזורי התמרוץ, או באזורים אחרים שאינם אזורי הפרישה, ואשר אינם משמשים את בזק והשימוש בשירות נעשה לצורך פרישה באזורי התמרוץ (יוגדרו כ"אזורי השימוש").

¹https://www.gov.il/BlobFolder/rfp/12102021_2/he/Hearing-Winners-of-the-kick-off-fund-tender.pdf

² ביום 13.10.2021 פורסם מכרז מספר רמ 1 / 2021 להרחבת רישיון לפרישת רשת מתקדמת ולקבלת מענקים כספיים לעידוד פרישת רשתות נייחות מתקדמות באזורים נעדרי כדאיות כלכלית. בנספח ט' למסמכי המכרז צוינו הליכי אסדרה עתידיים אותם נדרשים המציעים לשקלל בהשתתפותם. בסעיף 2 לנספח ט' מצוין תיקון תקנות השימוש לקביעת תעריף מופחת עבור שימוש בתשתיות הפיזיות של בזק.

3. ביום 1 בינואר 2021 נכנס לתוקף תיקון מספר 74 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ("חוק התקשורת" או "החוק"). במסגרת תיקון זה נוסף לחוק פרק ד' שעניינו הוראות מיוחדות לעניין חובת פרישה של רשת מתקדמת והשתתפות במימון הפרישה. סעיף 14ד(ט) לחוק קובע כי השר רשאי לקבוע תעריף מופחת בעד שימוש בתשתית הפסיבית³ של בזק באזורי התמרוץ ובאזורי השימוש.
4. התעריפים המרביים הנוכחיים הקבועים בתקנות התקשורת (בזק ושידורים) (שימוש ברשת בזק ציבורית של מפ"א), התשע"ה – 2014 ("תקנות השימוש") עבור שירות הגישה לתשתית פסיבית ולשירות סיב אפל ("שירות גישה לקנה", "שירות סיב אפל"), נקבעו ביום 17 בנובמבר 2014.⁴ התעריפים עומדים על 0.409 ש"ח למטר עבור שימוש בקנה, 0.501 ש"ח למטר עבור שירות סיב אפל ו-0.002 ש"ח עבור כל מטר סיב נוסף.
5. ביום 21 בפברואר 2022, פרסם המשרד שימוע בנושא קביעת תעריף מרבי לשירות גישה לתשתית פסיבית (שירות גישה לקנה) ושירות סיב אפל באזורי התמרוץ ("השימוע"). בהמשך לשימוע שפורסם התקבלו התייחסויות בעלי רישיון שונים. הטענות המרכזיות מפורטות בהמלצת סמנכ"ל בכיר ומנהל מינהל כלכלה ד"ר עופר רז דרור שבסימוכין ("ההמלצה"), יחד עם התייחסויות הצוות המקצועי במשרד לטענות. לאחר בחינת כלל ההתייחסויות הומלץ לקבל טענה עיקרית אחת הנוגעת לאופן חישוב התעריף.
6. בהמשך להמלצה, לשם הבטחת התחרות בתחום הבזק ורמת השירותים בו, ובשים לב לעניינו של הציבור ולעניינם של בעלי הרישיון הנוגעים בדבר מצאתי לקבוע בתקנות את התשלומים כמצורף. בהתייחס לתשלומים בעד השירותים באזורי השימוש, התשלומים בעדם יכנסו לתוקף לאחר קביעת אסדרה לעניין זיהוי השימוש באזורים אלו (כמפורט בהמלצה ובתקנות).
7. במסגרת תהליך תמחור חדש לכלל התעריפים הסיטונאיים שמתוכנן לשנת 2022, תיבחן בין היתר גם קביעת התעריפים המפוקחים לעיל.

בברכה,

ד"ר יועז הנדל
שר התקשורת

³ "תשתית פסיבית" – כהגדרתה בסעיף 5(י) לחוק, ולרבות סיב אופטי פסיי שאינו פעיל (סיב אפל).

⁴ תעריפים אלה כפופים למנגנון הצמדה.

העתקים: גב' לירן אבישר בן חורין, המנהלת הכללית, משרד התקשורת
מר אסי מסינג, היועץ המשפטי, משרד האוצר
מר יוגב גרדוס, הממונה על התקציבים, משרד האוצר
מר כפיר בטט, סגן הממונה על התקציבים, משרד האוצר
עו"ד ברוריה מנדלסון, מ"מ היועצת המשפטית, משרד התקשורת
ד"ר עופר רז-דרור, סמנכ"ל בכיר ומנהל מינהל כלכלה, משרד התקשורת
מר מימון שמילה, המשנה למנכ"לית ומנהל מינהל הנדסה, משרד התקשורת
עו"ד זיו גלעדי, ממונה ייעוץ משפטי, משרד התקשורת
עו"ד מתנאל מזור, מנהל מחלקה בכיר (תביעות וחקיקה), משרד התקשורת
גב' תמר ארז, מנהלת תחום בכירה (רגולציה), משרד התקשורת

תקנות התקשורת (בזק ושידורים) (שימוש ברשת בזק ציבורית של מפ"א) (תיקון מס' 3), התשפ"ב-2022

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5(ב), (1), (2) ו-14(ט) ו-59 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982¹ (להלן – החוק), ובהסכמת שר האוצר, אני מתקין תקנות אלה:

1. תיקון תקנה 1. בתקנות התקשורת (בזק ושידורים) (שימוש ברשת בזק ציבורית של מפ"א), התשע"ה-2014² (להלן – התקנות העיקריות), בתקנה 1, לפני ההגדרה "בעל רישיון" יבוא:

(1) לפני ההגדרה "בעל רישיון" יבוא:

"אזור תמרוץ" ו-"אזורי הפריסה של החברה" – כהגדרתם בסעיף 14א לחוק;

"אזור מעבר לאזור תמרוץ" - אזור שאינו אזור תמרוץ ושאינו אזור מאזורי הפריסה של החברה;

(2) אחרי ההגדרה "שירות פירוק למקטעים (subloop unbundling)" יבוא:

"תשתית באזור מעבר לאזור תמרוץ" – תשתית בזק המצויה באזור מעבר לאזור תמרוץ שחלים בה כל אלה:

(1) היא משמשת לפריסת רשת מתקדמת באזור תמרוץ;

(2) היא אינה משמשת את החברה לפריסת רשת מתקדמת באזורי הפריסה של החברה;".

2. תיקון תקנה 4. בתקנה 4(ג) לתקנות העיקריות, בפסקה (3) במקום "ט", "ד", "ס", "ס1" ו-"פ" יבוא "ט", "ד", "ס(א)", "ס1" ו-"פ(א)" ואחריה יבוא:

(3א) לעניין התשלומים המרביים הנקובים בלוח א' בתוספת הראשונה של רכיבי התשלום לפי אותיות ההיכר "ס(ב)" ו-"פ(ב)" – המדד שפורסם בחודש יוני 2022;".

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התשע"ג, עמ' 136; התשפ"א, עמ' 212.
² ק"ת התשע"ה, עמ' 226; התשפ"ב, עמ' 2070.

בתוספת הראשונה לתקנות העיקריות, בלוח א', במקום פרטים (6) עד (8) יבוא :

3. תיקון התוספת
הראשונה

אות היכר	רכיב התשלום	תשלום בשקלים חדשים ליחידה בשנת 2022	יחידת המדידה
"(6) ס"	(א) תשלום חודשי בעד שירות סיב אפל שלא באזור תמרוץ ושאינו תשתית באזור מעבר לאזור תמרוץ	0.501	מטר
	(ב) תשלום חודשי בעד שירות סיב אפל שהוא באזור תמרוץ או שהוא בתשתית באזור מעבר לאזור תמרוץ	0.193	מטר
"(7) ס1"	תשלום חודשי בעד שירות סיב אפל נוסף	0.002	מטר
"(8) פ"	(א) תשלום חודשי בעד שירות גישה לתשתית פסיבית שלא באזור התמרוץ ושלא בתשתית באזור מעבר לאזור תמרוץ	0.409	מטר
	(ב) תשלום חודשי בעד שירות גישה לתשתית פסיבית שהוא באזור התמרוץ או שהוא בתשתית באזור מעבר לאזור תמרוץ	0.105	מטר".

תחילתם של פרטים (6)(ב) ו-(8)(ב) ללוח א' בתוספת הראשונה לתקנות העיקריות, כנוסחם בתקנה 3 לתקנות אלה, לעניין התשלום החודשי בעד שירות סיב אפל בתשתית באזור מעבר לאזור תמרוץ ולעניין התשלום החודשי בעד שירות גישה לתשתית פסיבית בתשתית באזור מעבר לאזור תמרוץ, תהיה ביום תחילתן של הוראות שנקבעו מכוח סעיף 5(ב)(1) ו-(ו) לחוק הנוגעות לתשתית באזור מעבר לאזור תמרוץ.

התשפ"ב 5
(2022 19)
(חמ 4928 - 3 - 1n)

יועז הנדל
שר התקשורת

דברי הסבר

תקנות התקשורת (בזק ושידורים) (שימוש ברשת בזק ציבורית של מפ"א), התשע"ה-2014 ("תקנות השימוש") מסדירות מתן שירותי תקשורת שונים באופן סיטונאי, והן עוסקות, כיום בשירותים שמספקת בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ("בזק") והוט טלקום שותפות מוגבלת ("הוט"), לבעלי רישיונות אחרים.

תיקון מס' 74 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ("החוק") שנכנס לתוקף ביום 1 בינואר 2021 הסדיר את האופן שבו יפרסו בזק ובעלי רישיונות אחרים רשת תקשורת מתקדמת, הן באזורים שבהם בחרה בזק לפרוס רשת מתקדמת ("אזורי הפריסה של החברה") והן באזורים שבהם בחרה בזק שלא לפרוס רשת מתקדמת ("אזורי התמרוץ"). בהמשך לתיקון זה נערך משרד התקשורת בימים אלה לעריכת מכרזים לתמרוץ פריסת רשתות תקשורת מתקדמות באזורי התמרוץ. באזורים אלה, שנמצאו כאזורים בעלי כדאיות כלכלית נמוכה, צפויים לפעול בעלי רישיון אחרים, שאינם בזק, על בסיס רישיונם ובהתאם למכרזים האמורים ("פורסים באזורי תמרוץ").

על מנת להנמיך חסמים ולתמרוץ ספקים להגיש הצעות במכרזי התמרוץ ועל מנת לעודד אספקת שירות באזורי התמרוץ נקבע בסעיף 14ד(ט) לחוק כי לשר התקשורת סמכות לקבוע תעריף מופחת בעד שימוש בתשתית הפסיבית של בזק באזורי התמרוץ ובאזור שאינו אזור תמרוץ ואינו אזור מאזורי הפריסה של החברה ("אזור מעבר לאזור תמרוץ") ("תשתית

פסיבית" – כהגדרתה בסעיף 5(י) לחוק, ולרבות סיב אופטי פיסי שאינו פעיל – סיב אפל).
בהתאם לחוות דעתו של מנהל מינהל כלכלה במשרד התקשורת שפורסמה לעיון הציבור
([https://www.gov.il/BlobFolder/rfp/210222022/he/Hearing-Dark-Fiber-21022022-Economic-](https://www.gov.il/BlobFolder/rfp/210222022/he/Hearing-Dark-Fiber-21022022-Economic-opinion.pdf)
[opinion.pdf](https://www.gov.il/BlobFolder/rfp/210222022/he/Hearing-Dark-Fiber-21022022-Economic-opinion.pdf)), מוצע לתקן את התקנות ולהוסיף בהם את התשלום שישלמו פורסים באזורי
התמרוץ ובאזורי המעבר לאזורי תמרוץ לבזק עבור שימוש בתשתית הפסיבית, וזאת
כמפורט להלן: 0.105 ש"ח למטר עבור שימוש בקנה, ו-0.193 ש"ח למטר עבור שירות סיב
אפל. תעריף סיב אפל נוסף בתוואי יוותר ללא שינוי ביחס לאזורי הפריסה של החברה (0.002
ש"ח עבור כל מטר סיב נוסף).

נוכח הצורך באסדרת נושא התשתית הפסיבית המצויה באזור מעבר לאזור תמרוץ שאינה
משמשת את החברה לפריסת רשת מתקדמת באזורי הפריסה של החברה, ובכלל זה אופן
היישום של זיהוי תשתית זו, מוצע לקבוע כי התעריפים עבור התשתית הפסיבית ועבור
שימוש בסיב אפל באזורי מעבר לאזור תמרוץ ייכנסו לתוקף ביום תחילתן של הוראות
בנושא, אשר ייתנו בהתאם לסמכות שר התקשורת לסעיף 5(ב)(1) לחוק.

04 יולי 2022
ה' תמוז תשפ"ב

לכבוד

לירן אבישר בן חורין
מנכ"לית משרד התקשורת

ד"ר יועז הנדל
שר התקשורת

שלום רב,

הנדון: המלצה בדבר קביעת תעריף מרבי לשירות גישה לתשתית פסיבית (שירות גישה לקנה)

ושירות סיב אפל באזורי התמרוץ – החלטה

סימוכין: שימוע – קביעת תעריף מרבי לשירות גישה לתשתית פסיבית (שירות גישה לקנה) ושירות סיב אפל באזורי התמרוץ – מיום 21 בפברואר 2022¹

מבוא

מדיניות משרד התקשורת ("המשרד") בשוק התשתיות הנייחות מכוונת ליצירת סביבה תחרותית וכללי משחק רגולטוריים שיעודדו פרישת רשתות נייחות מתקדמות, שיהוו מנוע צמיחה לשוק התקשורת ולמשק בכללותו. בתוך כך, מדיניות משרד התקשורת היא לעודד השקעה בתשתיות ובטכנולוגיות מתקדמות; לעודד תחרות על איכות לצד תחרות על מחיר; ולעודד גישה שווה לתשתיות.

שוק התקשורת מצוי בתקופה עתירת השקעות בפרישת תשתיות מתקדמות, שמשתקפת בין היתר בפרישת רשתות נייחות מתקדמות מבוססות סיבים אופטיים בקצב מוגבר למשקי הבית הפרטיים. תנופת השקעה זו מיוחסת בין היתר לשורת הצעדים הרגולטוריים שננקטו הן במסגרת רפורמת השוק הסיטונאי והן תחת מתווה הרגולטורי לעידוד פרישת רשתות מתקדמות מבוססות סיבים אופטיים לכלל הארץ ("מתווה הסיבים"). כחלק ממתווה הסיבים הוגשו לשר התקשורת ביום 15 ביולי 2020 המלצות הצוות הבין-משרדי לבחינת מדיניות פרישת תשתיות תקשורת אולטרה רחבות-פס נייחות במדינת ישראל ("המלצות הצוות הבין-משרדי"), אשר אימץ אותן ביום 20 ביולי 2020.² בהמשך לכך, ביום 13 בספטמבר 2020 התקבלה החלטת הממשלה מספר 371 ("החלטת הממשלה") בנושא קידום פרישה כלל ארצית של תשתיות תקשורת מתקדמות בישראל המאמצת את מתווה הסיבים.³

¹ https://www.gov.il/he/departments/publications/Call_for_bids/210222022

² https://www.gov.il/he/departments/publications/reports/20072020_2

³ https://www.gov.il/he/departments/policies/dec371_2020

לפי המתווה תחול חובה על בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ ("בזק") לפרוש רשת מתקדמת באזורים מסוימים בהתאם לבחירה שלה ("אזורי הפרישה"), ובאזורים אחרים תתבצע פרישה מצד בעלי רישיונות אחרים שיסתייעו בכספים שיוקצו מתוך קופת תמרוץ ייעודית לצורך זה בהליך מכרזי ("מכרזי התמרוץ", "אזורי התמרוץ").⁴ בסעיף 9 להחלטת הממשלה נקבע כי שר התקשורת ושר האוצר יונחו לקבוע תעריף מופחת עבור גישה אל מתקני הבזק של בזק ("תשתית פסיבית", "התעריף המופחת") הפרושים באזורי התמרוץ, או באזורים אחרים שאינם אזורי הפרישה, ואשר אינם משמשים את בזק והשימוש בשירות נעשה לצורך פרישה באזורי התמרוץ (יוגדרו כאן לצורך הנוחות כ"אזורי השימוש").

בהמשך להחלטת הממשלה, נכנס לתוקף ביום 1 בינואר 2021 תיקון מספר 74 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ("חוק התקשורת" או "החוק"). במסגרת תיקון זה נוסף לחוק פרק ד'1 שעניינו הוראות מיוחדות לעניין חובת פרישה של רשת מתקדמת והשתתפות במימון הפרישה. סעיף 14ד(ט) לחוק קובע כי השר רשאי לקבוע תעריף מופחת בעד שימוש בתשתית הפסיבית⁵ של בזק באזורי התמרוץ ובאזורי השימוש.

בהמשך לכך, ביום 21 בפברואר 2022 פורסם השימוע – "קביעת תעריף מרבי לשירות גישה לתשתית פסיבית (שירות גישה לקנה) ושירות סיב אפל באזורי התמרוץ" ("השימוע"). במסמך ההמלצה שבשימוע פורטו התועלות המשמעותיות שבקביעת תעריף זה, הנובעות מהשפעת התעריף המופחת על קצב הפרישה של רשת מתקדמת באזורי התמרוץ. בין התועלות ניתן למנות את צמצום הפערים הדיגיטליים שבין המרכז והפריפריה, הגדלה של פריון העבודה, עידוד צמיחה, חיזוק הפעילות הכלכלית בפריפריה וצמצום פערים כלכליים.

כמו כן, הוצגה המתודולוגיה ואופן יישומה לצורך קביעת תעריף מרבי מופחת בעד שירות גישה לתשתית פסיבית ושירות סיב אפל של בזק באזורי התמרוץ ובאזורי השימוש.

הליך השימוע

בהמשך לשימוע שפורסם התקבלו התייחסויות מתשעה גורמים. הטענות שהתקבלו נגעו לעצם ההצדקה לקביעת תעריף מופחת באזורי התמרוץ ואזורי השימוש, למתודולוגיה שנבחרה לקביעת התעריף, לאופן חישוב התעריף, למודל העלויות, להגדרת אזורי השימוש ולטיטוט התקנות. כמו כן, התקבלו טענות לנושאים נוספים שאינם מעניינו של שימוע זה. עיקרי הטענות והמענים להם מופיעים במפורט להלן.

מתוך כלל הטענות, הטענה העיקרית שהתקבלה נוגעת לאופן החישוב, לפיה במודל הוכנסה כפילות לא מכוונת בהכרה בעלויות ה-Billing בעת חישוב עלות "הקנה הנוסף". לאור תיקון זה הופחתו מהתעריפים שהוצעו בשימוע 2.6 ש"ח. מלבד זאת לא חלו שינויים בהמלצה מזו שהובאה בשימוע

⁴ ביום 13.10.2021 פורסם מכרז מספר רמ2021/1 להרחבת רישיון לפרישת רשת מתקדמת ולקבלת מענקים כספיים לעידוד פרישת רשתות ניידות מתקדמות באזורים נעדרי כדאיות כלכלית. בנספח ט' למסמכי המכרז צוינו הליכי אסדרה עתידיים אותם נדרשים המציעים לשקלל בהשתתפותם. בסעיף 2 לנספח ט' מצוין תיקון תקנות השימוש לקביעת תעריף מופחת עבור שימוש בתשתיות הפיזיות של בזק.
⁵ "תשתית פסיבית" – כהגדרתה בסעיף 5(י) לחוק, ולרבות סיב אופטי פסי שאינו פעיל (סיב אפל).

אשר מהווה חלק בלתי נפרד מחוות דעת זו: היכן שהוטמעו שינויים בעקבות הליך השימוע הדבר צויין במפורש, וחלקים שלא נעשה בהם שינוי לא מופיעים במסמך זה.

בנוסף על כך, נציין כי המשרד מצוי בימים אלה בשלבים ראשוניים של הליך לקביעת מתודולוגיה ותמחור חדשים בעד שימוש בתשתיות וחלק מההערכות שהתקבלו במענה לשימוע ייבחנו במסגרת הליך זה.

עיקרי הטענות שהועלו בשימוע

1. טענות הנוגעות לעצם קביעת התעריף המופחת באזורי התמרוץ ובאזורי השימוש:

1.1 **טענה:** חובת השירות האוניברסלית עומדת כל עוד המפעיל שהשקיע בתשתית יהנה בעתיד

מפירות השקעתו. עקרון האוניברסליות לא חל במקרה בו אין לקוחות קמעונאיים, ואין סבירות בחובתה של בזק לפרוש קנים רק לטובת המשתמשים ועוד במחיר מופחת. בתעריף המוצע בזק לא תקבל החזר בגין השקעה זו, לא מלקוחות הקצה ולא מהספקים המקבלים גישה במחיר אפסי כמעט לתשתיותיה. מרבית הלקוחות יעדיפו לרכוש שירותי סיבים אופטיים מהחברות שיזכו במכרזי הפרישה הנהנות מסבסוד של עלויותיהן ומפירות הפקעת תשתיותיה של בזק. הדבר אינו עומד במבחן הסבירות.

כך לדוגמא, נניח כי על רשת תקשורת מלאה של מפעיל מספר קבוע של מנויים X , חלקם מנויי המפעיל וחלקם מנויי שוק סיטונאי. עוד נניח כי ההחזר המתקבל עבור רכיבי הרשת הוא 55 שקלים למנוי, מתוכם 11 שקלים הם ההחזר לרובד התשתית הפיזית, כלומר – סך ההחזר המתקבל בגין השימוש בתשתית הפיזית הוא $X*11$ המשקף את סך עלות תשתית זו. בשלב זה נניח הקמה של רשת עצמאית של מתחרה, העושה שימוש בתשתית הפיזית של המפעיל, ועליה Y מנויים, הנגרעים ממצבת המנויים הראשונית X . ההחזר על התשתית הפיזית שנגרע עקב מעבר המנויים לרשת המתחרה הוא $Y*11$, כך שסך ההחזר למפעיל בעל התשתית הוא $(X-Y)*11$. תפקיד ההחזר על התשתית הפיזית בתמחור להשלים את אותה הכנסה נגרעת של $Y*11$.

מענה: **הטענה נדחת.** כאמור בשימוע, חובת האוניברסליות מטילה על בזק להמשיך ולחבר מנויים באזורי התמרוץ לשירותי טלפוניה ואינטרנט על גבי רשת הנחושת, ובשל כך נקודת המוצא היא שעלויות הרכיבים הפסיביים ממילא משוקפים בתעריפי שירותים אלו ("השירותים האקטיביים"). בטווח הקצר והבינוני עלויות אלו, הקבועות ברובן, ממשיכות להיות מוכרות במסגרת תעריפי השירותים האקטיביים, אשר צפויים לעלות עקב הצטמצמות היקף המנויים המשלמים. כלומר, בניגוד לדוגמא שהובאה בטענה, במקרה של ירידה בהיקף המשתמשים והודות לעדכון הביקושים המוזנים במודל, התעריפים הסיטונאיים מעודכנים כלפי מעלה משנה לשנה כך שבזק ממשיכה לקבל החזר סביר על שירותיה. טענה זו של בזק כבר נענתה משכבר, בין היתר במסמכי ההחלטה על עדכון

תעריפי השוק הסיטונאי לשנים 2019-2022⁶ שם הובהר כי גם אם שכונה שלמה תתנתק מבזק, עלות התשתית של אותה שכונה עדיין תוכר ויתקבל עליה החזר מלא על ידי מצבת מנויים קטנה יותר.

לצד זאת נציין כי בטווח הארוך תידרש בחינה נוספת הן של המתודולוגיה ומודל התמחור והן של מערך התמריצים הכולל בבעלות על התשתיות הפסיביות באזורי התמרוץ.

1.2 טענה: בעוד טענת המשרד היא כי קביעת התעריף המופחת נועדה להגדיל את אפקטיביות קרן התמרוץ, בפועל נוסח טיוטת התקנות מתייחס להפחתת התעריף לכל גורם שיבחר לפרוש רשת תקשורת באזורי התמרוץ, ללא תלות בהיותו זוכה באזור במכרז או בכך שמטרת הפרישה היא אספקת שירות רשת מתקדמת למשקי בית באזור, כמוגדר במטרות הקרן.

מענה: הטענה נדחית. מטרת התעריף המופחת היא עידוד פרישת רשת מתקדמת באזורי התמרוץ בהם בזק בחרה שלא לפרוש רשת מתקדמת. בחירתה של בזק שלא לפרוש מעידה באופן חד משמעי על הכדאיות כלכלית הנמוכה לפרישת רשת מתקדמת באזורים אלה. תכלית זו מקודמת על ידי פרישת תשתיות הנעשית על ידי הזוכה באזור התמרוץ וכן על ידי בעלי רישיונות שאינם הזוכים. ואכן, אין זה בלתי סביר להניח כי בשנים הקרובות עיקר הפרישה באזורי התמרוץ תעשה על ידי בעלי רישיונות שייעזרו בסבסוד מקופת התמרוץ. עם זאת, ככל שחברה תבקש לפרוש רשת נייחת שלא במסגרת קופת התמרוץ, הרי שפרישה זו עולה גם היא בקנה אחד עם עידוד הפרישה באזורי התמרוץ.

יתרה מכך, מכרז רמ1/2021 לא שולל אפשרות שזוכה יהיה בעל רשת מתקדמת באזור התמרוץ עוד לפני שזכה במכרז. זאת על מנת שלא לגרום לפורשים להמתין עם הפרישה עד אשר תוכרז זכייתם, אלא לאפשר להם לפרוש לפני זכייתם (ובכך להגדיל את סיכוייהם לזכות באזור מסוים), ובהמשך, ככל שזכו במכרז, לקבל סבסוד מקופת התמרוץ על השקעתם. כך אנו מעודדים פרישה מוקדמת באזורי התמרוץ. על כן ייתכן גם שחברה תפרוש באזור תמרוץ עוד בטרם זכתה באזור התמרוץ ותוכרז זוכה רק לאחר מכן. גם במקרה כזה, ובהמשך לטעמים דלעיל, לא ברור למה ראוי שחברה כאמור לא תקבל את התעריף המופחת ממועד הפרישה, אלא רק ממועד הזכייה.

1.3 טענה: החלטת בזק בנוגע לבחירת אזורי הפרישה שלה נבעה בין השאר מסד הזמנים שהציב המשרד להשלמת הפרישה ומיכולות הפרישה של בזק, ולא הסתמכה רק על חלוקת בזק את הארץ לאזורים משתלמים כלכלית ואזורים שלא. לכן, המשרד לא יכול לטעון כי בחירתה של בזק נבעה באופן מלא מהחלטה הנובעת משיקולים כלכליים, תוך שהיא לוקחת בחשבון את העבודה שתעריף הגישה לתשתיות הפיסיות יופחת באזורי התמרוץ.

מענה: הטענה נדחית. מדובר בפרק זמן המהווה שהות מספקת על מנת לפרוש רשת מתקדמת לכל המדינה. הצוות הבין-משרדי המליץ על תקופה של חמש שנות פרישה,

⁶ <https://www.gov.il/he/departments/policies/24022020>. מענה לטענה 2.5(ב).

והכנסת האריכה תקופה זו בשנה נוספת. יש לשים לב בעניין זה כי הפרישה של בזק החלה לפני המועד בו נדרשה להודיע על אזורי הפרישה שלה, וכן כי עד שנת 2016 כבר פרשה רשת סיבים אופטיים ב-street pass לכ-60% ממשקי הבית בישראל. בנוסף, מן הפרישה של בזק עולה כי יכולות הפרישה של החברה הן גבוהות מאוד וייתכן כי אף תקדים את אבני הדרך שנקבעו לה.

יתרה מכך, נציין כי במהלך השנה שחלפה התברר שבזק פורשת בקצב מהיר יחסית (פרשה בשנה אחת כ-40% ממשקי הבית במדינה), כאשר מתווה הסיבים אפשר לה גמישות בהרחבת האזורים הפורשים ב-10% נוספים, אך בזק לא בחרה עד כה להרחיב את בחירתה בהיקף משמעותי.

1.4 טענה: בשימוע נטען שבזק ידעה כבר בעת בחירת אזורי הפרישה שלה שהתעריף יופחת באופן משמעותי. אלא שעל אף שזה היה הניסוח בהמלצות הצוות הבין-משרדי, הרי שבהחלטת הממשלה נכתב רק שהשר יוכל לקבוע "תעריף מופחת", ולא "תעריף מופחת מהותי". מכאן שלא ניתן לטעון שבזק סברה שהפחתה כל כך גדולה היא תרחיש סביר.

מענה: **הטענה נדחית.** דו"ח הצוות הבין-משרדי ביאר במפורש כי ההמלצה על הפחתת התשלום מתבססת על ההבנה שבעקבות מתווה הסיבים, הכולל איסור על בזק לפרוש רשת מתקדמת באזורי התמרוץ, מערכת התמריצים עליה מבוסס תמחור השוק הסיטונאי משתנה. דו"ח הצוות אף הזכיר במפורש שתי מתודולוגיות תמחור אפשריות, שאכן אחת מהן נבחרה בסופו של דבר, ובמתודולוגיה זו צוין כך:

"תמחור בשיטת Pure LRIC: לפי שיטת חישוב זו, עלות השירות הבודד מחושבת כעלות שהייתה נחסכת לבעל התשתית אם לא היה מספק את השירות. לכן אין לדרוש ממפעיל התקשורת החזר עלויות מלא על התשתית, אלא רק את העלות התוספתית הכרוכה באספקת השירות. כיוון שגם ללא אספקת שירות הגישה לתשתית הפסיבית היה על בזק להקים את התשתית הפסיבית על מנת לספק שירותים אחרים (טלפוניה ואינטרנט על גבי רשת ה-NGN), הרי שהעלות התוספתית אותה יכול לחסוך בעל התשתית מאי אספקת שירותי גישה לתשתית הפסיבית הקיימת היא אפסית. מתודולוגיה זו מתבססת על הנחות התמחור במודל השוק הסיטונאי, ובמסגרתה מחושבת העלות התוספתית כעלות התחזוקה השנתית לתשתית הפסיבית בתוספת העמסה של עלויות הזמנת השירות. עלות חכירת הסיב האפל תופחת בהתאם, אך תוכר עלות הסיב עצמו והעלות הכרוכה בהשחלתו."⁷

כלומר, בפני בזק היו אינדיקציות ברורות באשר למתכונת החישוב האפשרית והיה ביכולתה לבחון את ההשפעות השונות של כל אחת מהן עוד בטרם בחרה את אזורי הפרישה שלה. למעשה, **באפשרותה של בזק היה גם להיערך לקביעה שבשל העלות התוספתית האפסית ניתן היה לחייבה לספק את השירות ללא תשלום כלל.** יצוין כי לו היתה נבחרת

⁷ סעיף 5.2.5 לדו"ח הצוות הבין-משרדי.

מתודולוגיה של תמחור לפי "עלויות תחזוקה" בלבד התשלום היה נמוך אף יותר מהתשלום המוצע כעת, המכיר גם בהחזר מסויים עבור עלויות הון.

יצוין כי גם במסגרת הצגת הדברים בפני ועדת הכלכלה של הכנסת ובפרסומם באתר האינטרנט של המשרד הציג המשרד כי ההפחתה הצפויה תהיה "משמעותית"⁸.

1.5 טענה: קיים אבסורד לאסור על בזק לפרוש רשת מתקדמת, קרי – לעשות שימוש במקום הנוסף בקנה, באזורי התמרוץ, ומצד שני לקבוע תעריף מופחת בהתבסס על כך שבזק לא עושה שימוש בנכס. מהחברה נבצר לעשות שימוש בנכס אך ורק בגלל הגבלות הרגולציה. כמו כן, לא ניתן לטעון שלבזק אין שימוש בתשתיות אלה ולכן לא מגיעה לה תמורה בגין השימוש בהן, וגם לטעון שהיא מחויבת בקיומן של תשתיות אלה – טיעונים אלה הם טיעונים סותרים והמשרד אינו יכול לאחוז את החבל בשני קצותיו.

מענה: **הטענה נדחית.** המתווה שנקבע בחוק לא אסר על בזק לפרוש רשת מתקדמת, אלא איפשר לבזק לבחור באיזה אזורים היא אינה מעוניינת לפרוש רשת מתקדמת. נזכיר כי מתווה זה החליף חובה קודמת להקמת רשת מתקדמת לכלל הציבור לכל הארץ. מכאן יצא כי באזור בו בזק בחרה שלא לפרוש, הרי שהיא עצמה החליטה להמנע מלעשות שימוש נוסף בקנה לטובת הקמת רשת מתקדמת. לעניין קיומן של התשתיות הפסיביות של בזק, הרי שהן נפרשות כנגזרת מחובתה של בזק, מכוח החוק, לספק שירות אינטרנט נייח לכלל הציבור בכל מדינת ישראל וטענתה של בזק לעניין זה אינה ברורה שהרי בזק רשאית, ועושה, שימוש בתשתיות אלה לצורך אספקת שירות ברשת מסורתית.

1.6 טענה: קביעת התעריף המופחת, על מנת להקל על פרישה של הזוכים במכרז, מגיעה על חשבון בזק וזכויותיה הקנייניות, באופן שלא מאפשר את כיסוי העלויות של החברה. מודל פרונטיר מניח כי עלות הנחה של ק"מ תשתית פסיבית עומדת על כ-180,000 ₪, כך שלפי התעריף המוצע בשימוע תעמוד התשואה השנתית של החברה מהשכרת הקנים באזורי התמרוץ על פחות מ-1%. כדי להחזיר את כל עלות ההשקעה יהיה על החברה להשכיר את התשתית הפסיבית באזורי התמרוץ למשך זמן של כמעט 140 שנה. לשם המחשה, החברה משקיעה מדי שנה כ-150 מיליון ₪ בפרישת תשתיות נחושת, השקעה שלא תחזור אליה אם ייקבע התעריף המוצע.

מענה: **הטענה נדחית.** כאמור, המודל מניח שההכנסות משימוש בתשתיות הפיזיות הן תוספתיות להכנסה שבזק מקבלת מהשירותים הסיטונאיים האקטיביים. כלומר, מודל התמחור מבטא חזר בעד התשתיות הפסיביות שישולם באמצעות התשלומים על השירותים האקטיביים (בפרט על ידי שירות ה-BSA והטלפוניה כפי שהמשרד הדגיש פעמים רבות בעבר).⁹ לכן, עלות ההנחה של קילומטר תשתית פסיבית יוחזר, באופן מלא,

⁸ https://www.gov.il/BlobFolder/reports/20072020_2/he/Fiber_Outline_Presentation.pdf

⁹ ראו למשל "המלצה בדבר קביעת תשלומים מרביים לשירותים סיטונאיים ברשת בזק" מיום 16 בנובמבר 2014.

על פי המודל, במנותק מהתשלום בעד השירותים הפסיביים ובמנותק משאלת התשלום בעדם באזורי התמרוץ.

יתרה מכך, בבסיס מודל התמחור שנקבע עמדו לא רק חישובי החזר ההשקעה לבזק על ידי המתחרות, אלא גם מערך התמריצים של buy-or-build שנועד ליצור מצב בו המתחרות אדישות בין השכרת מקטע מבזק לבין הקמתו בפועל, באופן שנועד לתמרץ מתחרות להקים רשת משלהן. תמריץ זה הביא לבניית המודל לפי עקרון של "עלויות במחירי שחלוף", כלומר – העלויות המלאות של מפעיל לו היה בונה רשת חדשה באותה העת. מודל עלויות זה משפה, אפוא, את בזק בעבור התשתית הפיזית, מאחר שמחירי שחלוף מניחים עלויות של עבודות אזוריות יקרות של חיפוי ושחזור דרכים שלא בהכרח משקפים את העלויות של פרישת התשתית הפיזית בפועל, שהונחה לרוב בטרם או בעת סלילת כבישים שלאורכם היא נפרשה. טענותיה של בזק לפיהן מטרת מודל התמחור היא אך ורק לחשב את החזר ההשקעה בפועל הנדרש לבזק, וחישוביה המניחים את מחירי השחלוף כמייצגים את השקעתה בפועל, שגויות מעיקרן, והן מתעלמות ממודל התמריצים שבבסיס המודל.

1.7 טענה: הדרישה מבעלי הרשיונות לשלם בעד השימוש בתשתיות אינה יכולה לעמוד ללא ביסוס מוצק כי אכן בזק זכאית לתשלום עבורן – מדובר בפגיעה בזכות קניין, שהיא זכות חוקתית. נטל הראייה לעניין זה היא על הדורש את התשלום.

מענה: הטענה מתקבלת חלקית. התשלומים המוסדרים בהחלטה זו הם תשלומים בעד שימוש בתשתיות פסיביות של בעל רישיון. ככל שאין המדובר ברשת של בעל הרישיון אלא בתשתיות פסיביות של אחר, לא חלה חובה כאמור. המשרד לא בוחן באופן פרטני מחלוקות לעניין זכויות קנייניות בתשתיות תקשורת ועל הצדדים לעשות כן, בין היתר בשים לב להוראות סעיף 24 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.¹⁰

1.8 טענה: את ההקלה על הזוכים במכרזי התמרוץ ניתן לבצע במגוון דרכים, כגון מימון מדינה, הקלות מס ועוד, ולא ברור מדוע לדרוש דווקא מבזק לממן מכיסה הקלה זו.

מענה: הטענה נדחית. הטעמים לקביעת ההסדר בדבר תעריף מופחת תוארו בהרחבה בהצעת החוק ובדו"ח הצוות הבין-משרדי וכן בהמלצה שהוצגה בשימוע. כך, לקידום הפרישה באיזורי תמרוץ, לבחירתה של בזק שלא לפרוש באותם איזורים, למערך התמריצים והעלויות הנוגעים להקמת תשתית פסיבית חלופית, ולהנחות שבבסיס למודל התמחור – השפעה מרכזית על החלטת המחוקק לקבוע כי השר יהיה רשאי לקבוע תשלום מופחת בעד שימוש בתשתיות פסיביות באיזורים אלה. מובן כי טעמים אלה אינם שוללים קידום של הפרישה גם באמצעים אחרים.

1.9 טענה: בפועל העלויות במודל פרונטיר מבוססות על הנחה לפיה החפירה והנחת התשתית מתבצעת במקביל לסלילת הכבישים ובטרם הקמת השכונות ותשתית המדרכות. מכאן

¹⁰ לפיו "על אף האמור בסעיף 12 לחוק המקרקעין, מיתקן בזק שחובר למקרקעין של אחר יהיה בבעלותו של מי שהתקין את המיתקן כדין".

שהמחיר הנוכחי של שירות גישה לתשתיות בזק, כפי שנקבע במודל פרונטיר, אינו מגלם עלויות הכרוכות בשיקום גורף של תשתיות כבישים סלולים ומדרכות קיימות. לכן העילה שבה עושה המשרד שימוש להצדקת הפחתת המחיר וקביעתו ברמה שמתחת לעלויות שכומתו על ידי פרונטיר עומדת בסתירה למציאות.

מענה: הטענה נדחית. במהלך שימוע 2014 על מודל פרונטיר נידונו עלויות הרכיבים הפסיביים שהוכרו לצורך התמחור, ופורט כי העלויות המוכרות הן מספקות לצורך שחזור פני השטח, ואף נטען כי עלויות אלו גבוהות מדי ביחס לעלויות בהן בזק נושאת בפועל בבנייה חדשה.¹¹

1.10 **טענה:** תופעה פסולה העלולה לנבוע מהדיפרנציאציה בתעריף השימוש בתשתיות פאסיביות של בזק היא יצירת מוטיבציה לבזק להפלות לרעה את המפעילים הצורכים את השירות "המוזל" באזורי התמרוץ, ולעכב גישה לתשתיות אלה בתירוצים שונים, כגון זמן פיתוח לממשקי חיוב והתאמות שונות.

מענה: הטענה מתקבלת חלקית. אסדרת השוק הסיטונאי מתבססת על העדר תמריצים עצמיים של בעלי התשתית לספק שירות למתחרותיהם אינם גבוהים, ואנו סבורים שלקביעת התעריף המופחת אין השפעה מהותית על תמריצים פחותים אלו. לכן, אסדרת השוק הסיטונאי כולה נסמכת על הוראות בנות אכיפה וזאת מתוך הנחה שללא אכיפה כאמור בעל התשתית עשוי לפעול על בסיס תמריציו הכלכליים. בכוונת המשרד לפקח על התנהלותה של בזק במתן הגישה לתשתיות באזורי התמרוץ באופן הדוק ובאפשרותם של ספקי שירות לפנות למשרד אם הם סבורים שבזק גורמת עיכובים כאמור.

2. טענות הנוגעות למתודולוגיית התמחור:

2.1 **טענה:** נטען כי במקומות רבים בארץ התשתית הפסיבית של בזק לא הוקמה במימון מלא של בזק, אלא במימון חלקי או מלא של רשויות מקומיות, חברות ממשלתיות או הוצאות פיתוח הנגבות על ידי רמ"י – לדוגמא במקרים של התחדשות עירונית, בניית שכונות חדשות או הרחבת כבישים. על כן, כדי להימנע מתמחור יתר מוצע שלא להכיר בעלויות שכבר שולמו עבור תשתיות אלו ולנכותן מבסיס ההוצאות של בזק המשמש לחישוב התעריפים הסיטונאיים, או לחילופין – להחליט שבאזורים אלה לא ידרשו בעלי הרישיון בתשלום עבור השימוש בקנים.

מענה: הטענה מתקבלת חלקית. מבלי לגרוע מהאמור במענה לטענה מספר 1.7 לעניין שימוש בתשתיות שאינן של בזק, מדובר בטענה שלא עלתה במהלך השימוע לקביעת מודל התמחור המרכזי של רשת בזק בשנת 2014, היא לא עולה בקנה אחד עם המידע וההנחות שנלקחו בחשבון בשעתו וגם כעת לא הובא בעניינה מידע מבוסס. עם זאת, טענות אלו יישקלו בעת התמחור הכולל המחודש שמתבצע בימים אלו.

¹¹ <https://www.gov.il/BlobFolder/rfp/hearing18082014/he/estimaing2.pdf>

2.2 טענה: בפועל, הן על פי תיאור שיטת העבודה והן לנוכח אופן היישום, נעשה שימוש במודל המכמת את עלויות אספקת השירות לפי העלות השולית (שיטת ה-Marginal cost), שהיא המתודולוגיה הקיצונית ביותר לאמידת עלויות. הדבר שקול לחיוב על בעל רכב להסיע נוסעים ברכבו כאשר התעריף אותו ישלמו הנוסעים לבעל הרכב מבוסס על הגידול בעלות הדלק הנגזרת מהמשקל שהתווסף בלבד.

מענה: הטענה נדחית. מודל התמחור בשיטת LRIC עניינו הפיכה של עלויות הונית לעלויות שוטפות – באמצעות ייחוס של עלויות הנחת התשתית על הגורם העושה בהם שימוש באותה העת. הנחת העבודה היא שהעלויות השוליות נמוכות עד אפסיות ועל התעריף לבטא החזר גם בגין ההשקעה. מודל Pure-LRIC לוקח בחשבון את העלות התוספתית בגין השירות המתומחר לבדו ("באופן טהור"), במקרה זה – שירותי גישה נוספים לקנה. כך למשל, החישוב לוקח בחשבון את העלות ההונית של הנחת קנה נוסף ואת עלויות התחזוקה של התשתית הפיזית. במקרה של תמחור בשיטת העלות השולית, החישוב היה לוקח בחשבון אך ורק את העלויות הנוספות המושתות על בזק בגין הוספת כבילה לתשתית הקיימת, שהן, למעשה, אפסיות. בהשוואה לדוגמה שהובאה בטענה, במקרה של חיוב בעל רכב להסיע נוסעים ברכבו, תעריף מבוסס Pure-LRIC יכול עלויות בעבור הדלק הנוסף, השתתפות בבילוי שייגרם מהנסיעה (בנמשל – עלויות התחזוקה) והשמשות מושב נוסף המיועד עבור הנוסע (בנמשל – עלויות הקנה הנוסף).

2.3 טענה: טענת המשרד כי התמורה בעד השימוש בתשתיות פסיביות הוא בבחינת "מעל ומעבר" מנותק מהמציאות ונוגד כל הגיון כלכלי בסיסי ולראיה, ניתן להצדיק באמצעותו אי תשלום על התשתיות הפסיביות של בזק או אי תשלום עבור שימוש בנכסים אחרים שתומחרו במודל (כמו רכבי החברה). כמו כן, אין ולו מדינה אחת הדוגלת ומיישמת תפישה שכזו.

מענה: הטענה נדחית. על פי מודל התמחור המוצע, בזק תקבל תשלום בעד השימוש בתשתיות הפסיביות שלה, ובזק לא תמצא בחסרון כיס או בהפסד אינהרנטי בשל הבחירה במודל זה. כמו כן נציין כי גם במודל בו התמחור של השירותים הפסיביים אינו בגדר "מעל ומעבר" – בעל התשתית עתיד לקבל החזר מלא על עלויותיו.

סוגיה זו קיבלה מענה במסמכי ההחלטה על עדכון תעריפי השוק הסיטונאי לשנים 2022-2019. בדומה לכך, על פי המידע שבידי המשרד, בעת מחלוקת כספית על זכות השימוש של מפעילי תקשורת בתשתיות של גופים שונים (כגון חשמל, מים וגז) רשויות תקשורת באירופה¹² נוטות להכיר בכך שעלות התשתית מוחזרת במלואה על ידי צרכני השירות העיקרי שמספקת התשתית, ולכן לא סביר לדרוש ממפעיל התקשורת החזר עלויות מלא על התשתית, אלא רק את העלות התוספתית הכרוכה באספקת השירות הפסיבי.

¹² פסיקה על סמכות בהתאם לדירקטיבה 2014/61/EU – https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2014.155.01.0001.01.ENG

לבסוף, קביעת חובה לבעל התשתית לספק שירותי גישה לתשתית פסיבית ללא תמורה כלל מייצרת עיוות בתמריצים לאספקת השירות הן לנותן השירות והן למקבל השירות. על כן אנו סבורים כי נכון לקבוע תמחור על פי העלות התוספתית שנגרמת בשל מתן השירות, כפי שאכן נעשה ומבלי שהמשרד מצדיק "אי תשלום" כלשהוא.

2.4 טענה: לאור האתגרים הגלומים בפרישת תשתית באזורי תמרוץ ומאחר ואורך חיי הרשת הנפרשת צפוי להיות עשרות שנים, יש להעניק ודאות לגבי תקופת הזמן שבה יחול התעריף המוצע ולקבוע כי יחול לתקופת זמן ארוכה בהתאמה לאורך חיי רשת צפוי כאמור לעיל. קביעה כאמור נדרשת כדי לאפשר לגופים הפורשים באזורי התמרוץ לבנות מודל כלכלי הכולל בהירות וודאות ביחס לתעריף השימוש בתשתית הפסיבית, שמהווה חלק משמעותי מהעלות השוטפת של אחזקת התשתית באזורי התמרוץ.

מענה: הטענה נדחית. בימים אלו יוצא המשרד לעבודה לבניית מודל עלויות מעודכן, המותאם לשוק הנוכחי, והוא צפוי לשמש כבסיס לקביעת כלל התעריפים של השוק הסיטונאי למספר שנים.

2.5 טענה: השימוע נמנע מלהזכיר את העובדה המשלימה – אין ולו רגולטור אחד על פני כל הגלובוס שעושה שימוש במתודולוגיית Pure-LRIC לתמחור שירותי תשתית סיטונאיים מסוג זה. מדובר בסטייה מכל אמת מידה מקובלת ותוך יצירת מיסוך סביב עובדה זו.

מענה: הטענה מתקבלת חלקית. למיטב ידיעתנו, אכן מדובר בשימוש יחודי במתודולוגיה המוצעת לתמחור שירותי תשתית פסיבית, בשעה שהיא רווחת בתמחור שירותי קישור גומלין בין רשתות טלפוניה. יחודיות זו נובעת מייחודיותם של היבטים מסוימים במתווה הסיבים האופטיים, המשפיעים על שינוי הטעמים העומדים בבסיס מתודולוגיות התמחור הרווחות (כמפורט במסמכי השימוע). משמעות הדבר היא שהשאלה של התאמת השימוש במודל לתמחור שימוש בקנים בהקשר יחודי של פרישת סיבים באופן בו היא מתבצעת בישראל לא יכולה למצוא מענה באסדרה של מדינות אחרות.

2.6 טענה: יש לקבוע מנגנון קביעת תעריפים סיטונאיים הלוקח בחשבון את מידת הצפיפות בישוב על ידי קביעת 3 דרגות תעריפים סיטונאיים היורדים ביחס הפוך למידת הצפיפות באזור. זאת, מאחר ובאזורים שאין בהם בנייה רוויה – עלות הפרישה אינה פרופורציונלית למחיר הקמעונאי של שירותי סיבים שמציעה החברה.

מענה: הטענה נדחית. הצורך בעדכון המתודולוגיה ואופן החישוב במודל העלויות ייבחן במסגרת התמחור המחודש לתעריפי השוק הסיטונאי.

3. טענות הנוגעות למודל העלויות ולאופן יישום המתודולוגיה:

3.1 טענה: חלוקת עלות הקנים במקדם של 3.5 כבילות היא קביעה לא ריאלית ותלושה, המשרד לא הביא שום ביסוס (אף לא תיאורטי) להתקיימותה והנתונים מלמדים שהנחה זו לא התממשה בפועל.

מענה: הטענה נדחתה. השימוש בממוצע של 3.5 כבילות נעשה כבר שנים רבות על בסיס הנחה במודל התמחור שזהו השימוש הממוצע אליו תוביל מדיניות השוק הסיטונאי. הטענה כנגד שימוש באומדן ממוצע של 3.5 כבילות הושמעה ונענתה בעבר. בניגוד לנטען, האומדן תואם את המציאות בשטח, כאשר בזק מחויבת בשירות אוניברסלי ברשת הנחושת (המורכבת בתוואים מסוימים מכבילה חופפת של הרשת הראשית והרשת המשנית בה); הוט מחויבת גם היא במתן שירות אוניברסלי ומעניקה שירות בפועל לכ-90% ממשקי הבית בישראל; פרישת סיבים לכלל הציבור בכל הארץ (על ידי בזק והזוכות במכרזי התמרון); חובת הפרישה של חברת IBC; והפרישה הוולונטרית של בעלי רישיון כדוגמת פרטנר ואחרים; ניתן לראות שההנחה במודל התמחור לקבוע ממוצע של 3.5 כבילות היא הנחה סבירה.

3.2 טענה: מספר גורמים טענו כי יש לבצע שינויים ועדכונים בחלק מההנחות העומדות בבסיס מודל העלויות אשר מפחיתים את גובה התעריף: (1) עלויות מסוימות ממודל פרונטיר נבדקו בהשוואה למחירון הקבלנים המעודכן של בזק עבור רכיב עבודה קבלנית, רכיב פרישת סיבים והיתוכם, חידוש תשתיות ועוד, והן נמצאו גבוהות משמעותית; (2) שערי החליפין שנקבעו במודל ירדו בכ-25% מאז שנת 2018 (השנה האחרונה במודל המקורי); (3) יש לבחון ולעדכן מחדש את כלל ההנחות בבסיס המודל כגון מכלול ההכנסות הנוגעות לשוק הסיטונאי והיקף הביקושים הקמעונאיים והסיטונאיים.

מענה: הטענה מתקבלת חלקית. הצורך בעדכון ההנחות במודל התמחור ייעשה במסגרת התמחור המחודש לתעריפי השוק הסיטונאי.

3.3 טענה: קביעת מחיר התשתית במודל פרונטיר התבססה על הנחת אורך החיים כלכלי של 40 שנה לתשתית פסיבית, אולם לא ניתן להניח את קיומם של מנויים על גבי התשתית המסורתית באזורי התמרון לתקופה כה ארוכה. רק מיעוט קטן מקרב התושבים המתגוררים באזורי התמרון ימשיכו לצרוך לאורך זמן שירותים מבוססי נחושת על גבי הרשת המסורתית של החברה, שכן שירות אינטרנט ברשת מתקדמת מהווה חלופה עדיפה. כמו כן, הנחה זו מתנגשת עם העובדה שחברות התקשורת ורגולטורים בכל העולם פועלים לסגירת רשתות הנחושת (Copper switch-off) בעקבות הגירת הלקוחות לשירותים מבוססי סיבים אופטיים, וכן עם יוזמת המשרד ליצירת מתווה מתואם ומוסכם לסגירת רשת הנחושת.

מן הצד השני נטען כי יש להאריך את אורך חיי התשתית שנקבע במודל ל-80 או 100 שנה ובעקבות כך להפחית משמעותית את מחיר התשתית הפסיבית בכלל הארץ.

מענה: הטענות לא מתקבלות. אורך החיים הכלכלי מבטא את התקופה בה הנכס עתיד להניב ערך כלכלי לבעליו. השינוי במתודולוגיית התמחור לא מקצר תקופה זו, וגם לא המגמות בהיקף המנויים כמתואר בטענה. כך למשל, האם ניתן להגיד שלאור שינויים אלו יידרש לחפור ולהטמין מחדש את הקנים לאחר תקופה קצרה יותר, כך שקצב השחלוף של התשתיות הפסיביות יגבר משמעותית? או שבעל התשתית יחפור ויטמין מחדש את הקנים

לאחר 10 שנים? לחלופין, האם קיצור אורך החיים הכלכלי עשוי להצדיק חיוב בהעברה של התשתיות הפסיביות בחינם לכל דורש משום שלא ניתן לעשות בהן שימוש כלכלי? על כן, איננו רואים סיבה לשנות הנחה זו במודל.

בנוגע להארכת אורך חיי התשתית במודל, כאמור הצורך בעדכון ההנחות במודל התמחור ייעשה במסגרת התמחור המחודש לתעריפי השוק הסיטונאי.

3.4 טענה: מודל פרונטיר נבנה במתודולוגיה של TSLRIC באופן היברידי אשר מגלם בנייה של רשת מראשית באופן יעיל, ומנגד לוקח בחשבון את מספר נקודות ה-MSAG הקיימות של בזק ("Scroched nodes"). מבנה רשת זה מותאם לרשת NGN, ומגלם שימוש גדול יותר ברשת פסיבית ביחס לרשת יעילה הנפרשת בטכנולוגיית GPON, למשל. על כן, הדבר מעלה באופן מלאכותי את כל רכיבי העלות בתעריף, ובין היתר את עלויות התחזוקה של רשת זו.

מענה: הטענה מתקבלת חלקית. התעריף המופחת מתבסס על החלת מתודולוגיה של Pure-LRIC על מודל קיים. אכן יש צורך לבחון מחדש את מידול הרשת המתאים לרשת המשלבת סיבים ונחושת, אך זהו תהליך שמתבצע בנפרד ובאופן מוסדר ולא במסגרת שימוע זה. מידול הרשת העדכני ייקבע במסגרת התמחור המחודש לתעריפי השוק הסיטונאי.

3.5 טענה: במרבית אזורי התמרוץ, ובפרט ביישובים הערביים, התשתית הקיימת היא עילית (וברמת תחזוקה ירודה מאד). אין כל הצדקה לחשב את עלות השימוש בתשתית הפיזית על בסיס עלויות התשתית התת-קרקעית, שעלויותיה גבוהות משמעותית. יש להפחית את מודל העלויות לפי שקלול עלויות של התשתית העילית והתת-קרקעית באזורי התמרוץ, ובכלל כך את עלויות הקנה הנוסף.

מענה: הטענה נדחית. מודל התמחור מחשב את עלויות השימוש בתשתית הפיזית בהתבסס על עלות השימוש בתשתית תת-קרקעית ולא בתשתית עילית. על אף שעלויות הפרישה של התשתית העילית הן אכן נמוכות משמעותית, בהינתן שהמודל המוצע מושתת על המודל הקיים, איננו מקבלים את השינוי באופן החישוב כך שיכלול תמחיל של שני סוגי התשתיות הפסיביות במודל זה.

3.6 טענה: הקצאת עלויות הזמנת השירות (Billing costs) חושבה בכפילות. העלות במודל התעריף המופחת מחושבת כתוספת של 2.8% מערך העלות השנתית כפי שהתקבלה בהרצת המודל. חישוב זה מביא לכפל עלויות מאחר וערך העלות השנתית שהתקבלה בהרצת המודל כוללת בתוכה כבר את עלויות הזמנת שירות. בנוסף, יחס התחזוקה השנתי (OPEX) מחושב על ערך העלות השנתית, הכולל בעצמו עלויות Overhead ו-Billing. האחוז שחושב על ידי המשרד בעניין זה גבוה מדי מאחר והמכנה צריך להיות גדול יותר (עליו לכלול גם עלויות Overhead ו-Billing).

מענה: הטענה מתקבלת חלקית. עלויות הזמנת השירות הופחתו מעלות הקנה הנוסף כך שהופחתו 2.6 ש"ח מהתעריף הסופי, כך שלא יחושבו בכפילות. לעומת זאת לא מצאנו כי יש לשנות את יחס התחזוקה השנתי כך שיהווה חלק ממכלול הכולל את עלויות ה-Billing וה-Overhead לצד עלויות ההון.

3.7 טענה: בהתאמת מודל פרונטיר לפרישת סיבים אופטיים יש להגדיר את אזורי התמרוץ כולם כמקטע גישה. זאת, מאחר וארכיטקטורת הרשת בפרישת רשת סיבים מפחיתה את נקודות האגרגציה ומשטיחה את הרשת לרשת "גישה" עד לנקודת החיבור לציר הזינה לרשת הליבה. בישובים כפריים ובשכונות רבות נקודה זאת תהיה בארון MSAG יחיד ולכן מודל Pure-LRIC יש להתייחס להעמסות של רכיבי עלות התחזוקה כאילו אזורי התמרוץ בכללותם היו שקולים לרשת גישה בלבד. עלות מקטע הגישה ועלות מקטע הליבה בחישוב צריכות להיות זהות. בפרט, אין כל סיבה לכלול בתעריף את החזר הוצאות התחזוקה ברשת הליבה, מאחר והחזר עבור רשת הליבה מגולם בעלות התמסורות ליישובים. רוב מכריע של היישובים באזורי התמרוץ יחולקו באמצעות תמסורות, ובמקרים שלא, מדובר בתשתית עצמאית של החברות.

מענה: הטענה נדחית. מודל התמחור העדכני נשען על שיוך העלויות ותמחורן במודל פרונטיר הקיים, וההצעה המוצעת בטענה תיבחן במסגרת מודל התמחור העתידי בנוגע לכלל הרשת. כמו כן, התמחור נשוא השימוע תפקידו לשקף את השימוש בשירות המתמחר, וככל שיעשה שימוש בשירותי הגישה לקנה באזורים המשמשים כצירי הזנה לליבה איננו מוצאים לנכון להוריד את יחס התחזוקה השנתי בליבה מהתחשיב הכולל.

3.8 טענה: עלויות הזמנת השירות נובעות בעיקר מהקמת מערך התחשבנות מורכב יחסית המתאים לשירות BSA, ואינן נדרשות לאופן התחשבנות פשוט הנעשה על פי תעריף קבוע לקילומטר. עלויות השירות בתעריף המופחת עומדות על כ-10% מהתעריף, עלות גבוהה במיוחד באופן יחסי, ויש להפחיתה ל-3% ומטה.

מענה: הטענה נדחית. עלויות הזמנת השירות במקרה זה אינן תלויות בגובה התעריף של השירות הפסיבי או באילו מהשינויים בתמריצים הקיימים באזורי התמרוץ שהובילו לשינוי במתודולוגיה. על כן, השינוי המתודולוגי לא משפיע על עלויות אלו ולא משפיע על אופן ההכרה בהן לצורך קביעת התעריף.

3.9 טענה: אין הצדקה להכרה בעלות המלאה של השחלת הסיב, שכן ברוב המקרים כבר קיימים בתוואים הנדרשים סיבים רבים שבזק אינה עושה בהם שימוש כלל והונחו בעת הנחת הקנים למקרה שיידרשו. במתודולוגיית Pure-LRIC היה מקום להשוות תמחור הסיב האפל לעלות האלטרנטיבית של סיב המונח בקנה ללא שימוש. מחיר גבוה עבור שירות של סיב אפל מחייב את המפעיל המתחרה לפרוש כבל אופטי, שכן זה כדאי יותר משכירת הסיב של בזק. בכל מקרה, העלות האמיתית של השחלת סיב בקנה הינה 30 ש"ח למטר.

מענה : הטענה נדחית. הטענה כי במתודולוגיית Pure-LRIC אין להכיר בעלות השחלתו של הסיב שכן הוא כבר מונח בקרקע ללא שימוש היא שגויה, והיא מבוססת על ההנחה כי הסיב היה מושחל בקרקע בכל מצב עולם, גם ללא מתן שירות סיב אפל. על אף שבמקרים מסוימים הנחה זו יכולה להיות נכונה, בזק לא מחזיקה במלאי סיבים אפלים שמספק בהכרח את כל הביקוש לשימוש בהם, ועל כן לא ניתן להסתמך עליה במלואה. כלומר, בניגוד לקנים, אשר בזק זקוקה להם בהכרח על מנת לספק את השירותים האקטיביים ולכן ניתן להניח שאלו יוטמנו בכל מקרה, הסיבים הנותרים של בזק לא הכרחיים בכל תוואי, וכן הם לא הכרחיים לאספקת השירותים האקטיביים, ולכן איננו מקבלים את הטענה. הטענה הנוגעת לעלות האמיתית של השחלת סיב נטענה בעלמא ללא תימוכין, וממילא יישומה אינו רלוונטי ערב בניית מודל העלויות החדש.

4. טענות הנוגעות להגדרת אזורי התמרוץ והשימוש :

4.1 טענה : במקרה בו בתוך אותו ישוב כפרי חלק מהישוב מוגדר אזור התמרוץ והחלק השני לא מוגדר כלל, יש להחיל את התשלום המופחת גם באזור שאינו מוגדר. אין סיבה שהתשלום המופחת יחול רק ביחס למחציתו של הישוב, והחלה דיפרנציאלית של התשלום תגרום לכך שהרשת תפרש רק בחלקו.

מענה : הטענה מתקבלת חלקית. ביישובים בעלי אזור סטטיסטי אחד, התעריף המופחת יחול בכל גבולות היישוב גם אם פולגון האזור על פי הגדרת האזורים הסטטיסטיים אינו מכסה את כל היישוב והמשרד יבחן את עדכון האזורים בהתאם לנדרש. עם זאת, ביישובים המחולקים למספר אזורים שחלקם אזורי פרישה וחלקם אזורי תמרוץ, התעריף יחול רק באזורי התמרוץ.

4.2 טענה : יש להגדיר באופן ברור מהם "אזורי השימוש" שכן ההגדרה בחוק ובשימוע אינה בהירה דיה.

מענה : הטענה מתקבלת חלקית. אזורי השימוש כפי שהם מוגדרים בחוק ובשימוע תלויים באופן פרישת הרשת של בזק בפועל ועל כן לא יכולים להיות מוצמדים מראש לאזורים גאוגרפיים קונקרטיים. ההגדרה הגמישה עשויה להביא לשאלות ומחלוקות הנובעות מפרשנות, בשל כך, נקבע מועד תחולה מאוחר לחלק בתקנות העוסק בתשלום בעד שימוש ב"אזורי השימוש". חלק זה מהתקנות יכנס לתוקף רק במקביל לכניסה לתוקף של אסדרה שתיקבע בהמשך לעניין זיהוי השימוש באותן תשתיות.

4.3 טענה : יש לפרש את ההגדרה של "אזורי השימוש" באופן הרחב ביותר לפיה יכללו באזורי השימוש התוואי שבין יישובי תמרוץ שונים אף שאינו בשטח יישובי התמרוץ עצמם, ומלוא תוואי ההזנה ליישובי התמרוץ (כולל חיבור לליבת הרשת ולקצה הכבלים התת ימיים) בין אם היא משמשת את בזק ובין אם לא.

מענה : הטענה מתקבלת חלקית. על פי סעיף 14ד(ט) לחוק התקשורת רשאי השר לקבוע תעריף מופחת "בעד שימוש בתשתית פסיבית של החברה באזור שאינו אזור תמרוץ ואינו

אזור מאזורי הפריסה של החברה", תחת שני תנאים: (1) "אם התשתית הפסיבית משמשת לפריסת רשת מתקדמת באזור תמרוץ", (2) "ובלבד שאינה משמשת את החברה לפריסת רשת מתקדמת באזורי הפריסה של החברה". על כן, כל עוד התוואי שמחוץ לאזור התמרוץ משמש את המתחרה על מנת לפרוש רשת מתקדמת באזורי התמרוץ, ובנוסף, התוואי לא משמש את בזק לפרישת רשת מתקדמת¹³ – יוגדר האזור כאזור שימוש. נבהיר כי במידה והתוואי נדרש לבזק על מנת לפרוש רשת מתקדמת באזורים שבחובת הפרישה שלה – לא יחול התעריף המופחת על שירותי גישה לתשתיות פסיביות באותם אזורים.

5. טענות הנוגעות להחלת התעריף גם על אזורי הפרישה:

5.1 **טענה:** יש להחיל את התעריף המופחת גם באזורי הפרישה של בזק ממספר סיבות: (1) לשם עידוד התחרות בין תשתיות באזורי הפרישה של בזק דרך הגברת הכדאיות הכלכלית בכל הארץ; (2) לצורך תמרוץ פרישה בפריפריה שמחוץ לאזורי התמרוץ, בפרט על מנת לאפשר תחרות באזורים שאינם רוויי בנייה (כגון יישובים במרחב הכפרי והחקלאי) בהם עלויות הפרישה למשק בית גבוהות יותר מאזורים רווי בנייה; (3) לשם עקביות עם הרגולציה של המשרד שמחייבת קביעת תעריף אחיד וקבוע לכלל הצרכנים; (4) בשל היותן של העלויות המתוארות במודל גבוהות משמעותית מהטכנולוגיות החדשות הקיימות כיום, דבר המשפיע גם על גובה התעריף באזורי הפרישה; (5) לשם הפחתת כוח השוק המונופוליסטי של בזק באזורי הפרישה (6) ההנמקה למתודולוגיה החדשה נכונה במידה רבה לגבי כלל האזורים, בפרט היעדר השימושים האלטרנטיביים – בזק נמנעה מלהפעיל רשת סיבים במרבית אזורי המדינה עד שרפורמת הסיבים כפתה זאת עליה, וגם היום טרם נפרשו סיבים באזורים רבים. כמו כן, המצב הירוד של התשתיות הפסיביות של בזק גם בחלק מאזורי הפרישה מלמד כי גם באזורים אלה מתייחסת בזק לתשתיות אלה כעלות שקועה.

מענה: הטענה נדחית. קביעת גובה התעריף הפסיבי באזורי הפרישה של בזק היא מחוץ לשימוע הנדון ותבחן במסגרת קביעת התעריפים העתידית.

6. טענות הנוגעות לטיוטת התקנות:

6.1 **טענה:** יש צורך לכלול בטיטת התקנות התייחסות לתעריף המופחת אשר יחול גם באזורי השימוש, שכן על פי האמור במסמך השימוע ובחוות הדעת שצורפה אליו כוונת המשרד היא להחיל את התעריף המופחת גם באזורי השימוש.

מענה: הטענה מתקבלת. התקנות תוקנו בהתאם.

¹³ הגדרת אזור השימוש כוללת תוואי המשמש את בזק לפרישת סיבים לצורך הזנת הרשת המסורתית שלה באזורי התמרוץ.

סוף דבר והמלצה

לסיכום, על בסיס כל האמור לעיל, אנו ממליצים כי השר יקבע בתקנות תעריפים מרביים מפוקחים לשירות גישה לקנה ושירות סיב אפל באזורי התמרוץ ואזורי השימוש כמפורט להלן:

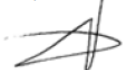
תעריפים מרביים מומלצים לשירות גישה לקנה ושירות סיב אפל באזורי התמרוץ ואזורי השימוש

סוג שירות	תעריף (ש"ח, ללא מע"מ)	יחידה
שירות גישה לקנה באזורי התמרוץ ואזורי השימוש	105	לק"מ לחודש
שירות סיב אפל באזורי התמרוץ ואזורי השימוש	193	לק"מ לחודש

המלצה זו מתואמת עם הגורמים המקצועיים במשרד האוצר.

כאמור לעיל, המשרד התחיל בתהליך תמחור חדש של כלל התעריפים הסיטונאיים ולכן שומר לעצמו את הזכות לבחור במתודולוגיה שונה לתמחור התשתית הפסיבית באזורי התמרוץ במסגרתו.

בברכה,

ד"ר עופר רז-דרור

סמנכ"ל בכיר ומנהל מינהל כלכלה

העתקים:

מר מימון שמילה, המשנה למנכ"לית ומנהל מינהל הנדסה
 עו"ד ברוריה מנדלסון, היועצת המשפטית (בפועל)
 עו"ד איה בן-פורת, סמנכ"לית בכירה ומנהלת מינהל פיקוח ואכיפה
 עו"ד זיו גלעדי, ממונה ייעוץ משפטי, הלשכה המשפטית
 עו"ד מתנאל מזור, מנהל תחום, הלשכה המשפטית
 גבי תמר ארז, מנהלת תחום בכירה (רגולציה), אגף כלכלה
 גבי טל כהן, מרכזת בכירה רגולציה, אגף כלכלה
 מר אלון סלע, ראש ענף (רגולציה)